

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Crinilor 45, Pașcani, jud. Iași
inaltareadomnului.pascani@gmail.com

Paroh: Pr. Marius Ionuț Tabarcea

+40 745 776 456

Coslujitor: Pr. Leonardo Ioan Atudorei

+40 747 580 111

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruiți.” (Romani 12, 12)

Anul VI • Nr. 7 (147) • 23 martie 2025

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Calea spre mântuire

Pecetluiește-ți fruntea cu Sfânta Cruce!

Sfântul Cuvios Cleopa de la Sihăstria

„Niciun lucru să nu faci, până nu te însemnezi cu Sfânta Cruce! Când pleci în călătorie, când începi lucrul, când te duci să înveți carte, când ești singur și când ești cu mai mulți, pecetluiește-ți cu Sfânta Cruce fruntea ta, trupul tău, pieptul tău, inima ta, buzele tale, ochii tăi, urechile tale și toate ale tale să fie pecetluite cu semnul biruinței lui Hristos asupra iadului.

Și nu te vei mai teme atunci de farmece sau de descântece sau de vrăji. Că acelea se topesc de ținerea Crucii, ca ceara de la fața focului și ca praful în fața vântului. Cine este următor al Crucii lui Hristos, iubește și crucea cea dinăuntru, și cinstește cu evlavie și semnul ei, adică pe cea din afară.”

„Postul este începutul luptei spirituale.”

- SFÂNTUL ISAAC SIRUL -

Perioada Triodului, uncuș spre Înviere

A patra săptămână din Postul Paștilor sau „zilele purtătoare de Cruce”

A început cea de-a patra săptămână din Sfântul și Marele Post al Paștilor, o vreme de pregătire prin pocăință, post și rugăciune, pentru marele praznic al Învierii lui Hristos.

La mijlocul Postului, în cea de-a treia duminică, Biserica a rânduit **pomenirea Sfintei Crucii** – pentru a le aminti credincioșilor de Pătimirile Mântuitorului, dar și pentru a-i încuraja să înainteze pe treptele desăvârșirii. Specificul cântărilor închinatelor Crucii în a treia duminică se răsfrânge și asupra zilelor următoare, acestea fiind numite adesea „zile purtătoare de Cruce”.

Săptămâna a patra din Postul Mare este o perioadă specială și din punct de vedere liturgic, prin faptul că troparele și stihirile de la Vecernie și Utrenie nu tratează doar învățătura ascetică și penitențială, ci sunt combinate cu tematica Sfintei Crucii și a Pătimirii Domnului nostru Iisus Hristos:

„Tăria postului este dumnezeiasca Cruce, ajutorătoare celor ce priveghează, întărire celor ce postesc, apărătoare celor ce li se face război. Acesteia, adunându-ne noi credincioșii, să ne închinăm ei cu dragoste, bucurându-ne” (Stihira a II-a de la cântarea a noua a Utreniei zilei de joi).

Referindu-se la aceste zile, **Sfântul Nicolae Velimirovici** ne îndeamnă să ne lăsăm cu încredere în seama iubirii lui Dumnezeu, pentru ca El să poată împlini voința Sa în noi:

„În această a patra săptămână a Postului Mare, adu-ți aminte de înfricoșatele, dar adevăratele cuvinte al Mântuitorului tău despre inima pe care nu o călăuzește Dumnezeu și de toate cele ce se ies din această inimă. Amintește-ți și înfricoșează-te, amintindu-ți! Lasă-te întru totul lui Dumnezeu și spune-i în rugăciune: «Tată, în mâinile Tale îmi predau inima. Fă din inima mea ce știi, ca din ea să iasă gândurile bune, și viața, și credințioșia în căsătorie, și sfânta dragoste, și cinstirea avuției străine, și mărturisirea cea dreaptă, și slăvirea și laudarea sfântului Tău nume. Amin»”.

Și în această săptămână se oficiază cea de-a treia Liturghie din cultul Bisericii Ortodoxe: *Liturghia Darurilor mai înainte sfințite*, cu mențiunea că ectenia pentru cei chemați este înlocuită cu ectenia celor ce se pregătesc pentru *Sfânta Luminare* – Botezul catehumenilor de odinioară, săvârșit în noaptea Sfințelor Paști.

Sfânta Liturghie pe înțelesul nostru

Ieșirea cu sfânta Evanghelie (13)

Sursa: „Cartea deschisă a împărăției”, Mitropolitul Bartolomeu Anania

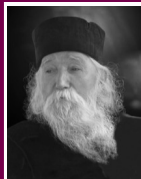
(continuare din numărul anterior)

Acum trec la scurta rostire a preotului înainte de a păși spre ușile împărătești: „**Binecuvântată este intrarea sfinților Tăi**”. Evident, vă puneți întrebarea: Care sfinți? Pluralul îl exclude pe preot. Nici dacă la slujbă ar fi doi sau mai mulți preoți sau diaconi, nici de ei nu poate fi vorba. *Sfinți* este un nume dat tuturor credincioșilor din epoca apostolică, adică celor creștini care s-au purificat prin Botez, s-au sfințit prin Mirungere și s-au menținut în această stare îmbunătățită. În Faptele Apostolilor se vorbește despre sfinții din Ierusalim (Fapte 9, 13; 26, 10), despre sfinții din Lidia (Fapte 9, 32), despre sfinții din Ioppe (Fapte 9, 41), iar Sfântul Pavel îi numește pe creștini frați sfinți (Evrei 3, 1). Am dat doar câteva exemple din cele multe. Mai târziu, această denumire a fost restrânsă la elita Bisericii triumfătoare, adică la sfinții pe care îi avem în calendar, dar ea a persistat în veacurile Bisericii primare și a rămas în țesătura textului liturgic, așa cum o vom întâlni puțin mai departe: „**Să luăm aminte, Sfintele [ce vi se vor da] vouă, sfinților**”, adică cre-

dincioșilor participanți la slujbă.

Acum însă veți zice: Dacă e vorba de noi, nu noi suntem cei ce intră în sfântul altar, ci preotul (sau preoții). Atunci, de ce este binecuvântată „**intrarea sfinților Tăi?**”, adică a noastră, a celor ce rămânem pe loc? Aici e locul să vă spun că a fost o vreme când acest moment solemn, pe care noi îl numim *Intrarea mică*, era începutul Sfintei Liturghii. Credincioșii se adunau în fața reședinței episcopului, iar acesta, împreună cu ei, mergea în procesiune până la ușile bisericii unde urma să se facă slujba. Acolo episcopul (mai târziu, preotul) rostea formula: „Binecuvântată este intrarea sfinților Tăi”, adică a celor ce veniseră urmându-l. Ușile se deschideau, iar credincioșii pătrundeau înăuntru. Odată cu trecerea timpului, bisericile s-au înmulțit, Liturghia s-a amplificat, locul episcopului a fost luat de preot. Intrarea se face în altar, dar formula binecuvântării a rămas în forma ei inițială. Aceasta însă nu înseamnă că ea reprezintă doar un vestigiu din istoria liturgică. Odată intrat în viața publică, Hristos nu a rămas niciodată singur (cu excepția momentelor de rugăciune intimă), ci a fost întotdeauna împreună cu – și urmat de – ucenici, oameni din popor, mulțimi numeroase. Toți aceștia, ascultându-l învățătura, crezând în El și mărturisindu-L, intrau în Împărăția Cerurilor, pe care El le-o oferea. Așa se petrec lucrurile și cu credincioșii noștri de astăzi, cei din poporul lui Dumnezeu: nu intră în altarul bisericii, cel făcut de mână omenească, ci intră într-o Sfântă a Sfințelor mult mai înaltă și mai cuprinzătoare, aceea a Împărăției Cerurilor, pe care o au dinainte prin Iisus Hristos în Evanghelia Sa. *(Va urma)*

2025 - Anul omagial al
Centenarului Patriarhiei Române

Sfântul Cuvios Cleopa de la Sihăstria (2)

Preot Roman Cătălin

Persecuția regimului comunist.

Nu a trecut multă vreme și s-a retras în munți, timp de șase luni, din cauza prigoanei regimului comunist. După această perioadă de retragere, a fost numit stareț al Mănăstirii Slatina, Suceava, unde a încheiat o obște cu peste 80 de călugări.

Anii de liniște s-au risipit de îndată ce Securitatea a început din nou să-l urmărească și părintele Cleopa s-a refugiat iar în Munții Stănișoarei, de această dată împreună cu ieromonahul Arsenie Papacioc.

După doi ani, la dorința Patriarhului Justinian Marina, Părintele Cleopa a fost readus la Mănăstirea Slatina; în anul 1956 a revenit la Mănăstirea Sihăstria, de unde s-a retras apoi, pentru a treia oară, în munții Neamțului.

A pustnicit cinci ani, după care s-a întors la Sihăstria, în anul 1964, ca duhovnic al obștii, unde a povățuit și a predicat neobosit, cu multă dragoste atât călugări, cât și mireni, mai bine de trei decenii. În data de 6 august 1987 Părintele Cleopa devine nașul de călugărie al Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, pe atunci teologul Daniel-Ilie.

Trecerea la Domnul

Părintele Cleopa a trecut la cele veșnice pe 2 decembrie 1998, fiind înmormântat în cimitirul Mănăstirii Sihăstria.

Tezaurul lăsat

În urma Părintelui Arhimandrit Cleopa Ilie au rămas numeroși ucenici care îi poartă amintirea vie, scrieri duhovnicești pline de înțelegere și modelul unui mare duhovnic în inima căruia a ars focul lăuntric al credinței. Părintele Cleopa este iubit în

toată Ortodoxia. Cărțile despre viața și învățăturile sale au fost traduse în zece limbi.

Părintele Cleopa a uimit mereu prin simplitate și profunzime. Printre cele mai cunoscute remarci ale cuviosului se numără „**Mânca-v-ar Raiul**” sau „**Răb-dare, răb-dare, răb-dare**” repetat insistent ca ingredient esențial pentru mântuire, alături de milostenie și rugăciune.

Ilustrativ pentru smerenia părintelui este modul în care se referea la sine: „**De ce ați venit la un putregai de moșneag?**” și își repeta apoi: „moșul putregai, moșul putregai...”.

Arhimandritul Cleopa Ilie este unul dintre preoții și călugării persecutați sau martirizați de regimul comunist propuși pentru canonizare în anul 2025, când Biserica Ortodoxă Română împlinește 140 de ani de autocefalie și 100 de ani de la obținerea statutului de patriarhie.

Opera

Părintele Cleopa este cunoscut mai ales pentru scrierile și predicile sale, care au avut un impact semnificativ asupra teologiei și spiritualității ortodoxe. Câteva dintre lucrările sale importante ar fi:

- „**Călăuză în credința ortodoxă**” – o carte esențială care explică principalele învățături ale Ortodoxiei.
- „**Despre credința ortodoxă**” – o serie de predici și învățături care clarifică dogmele și practicile ortodoxe.
- „**Ne vorbește Părintele Cleopa**” – o colecție de interviuri și cuvinte de învățătură, în care tratează teme esențiale ale vieții creștine.
- „**Despre post și rugăciune**” – lucrare dedicată virtuților creștine și disciplinei spirituale.

Stilul său este direct, plin de pilde și exemple biblice, ceea ce îl face ușor accesibil credincioșilor de rând.

Canonizarea

Canonizarea reprezintă procesul prin care o persoană cu o viață excepțională de credință și sfințenie este recunoscută oficial de către Biserică ca sfântă. Părintele Cleopa Ilie (1912–1998) este una dintre cele mai emblematice figuri ale Ortodoxiei românești din secolul XX, iar renumele său de om al rugăciunii și al sfințeniei a condus la numeroase discuții despre canonizarea sa. Personalitatea sa a fost venerată de credincioșii ortodocși, iar influența spirituală a operei și vieții sale continuă să inspire generații de preoți și mireni.

(Va urma)